

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 17 maj 1923 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 212 med förslag till lag om ändrad lydelse av 46 § i lagen den 11 oktober 1912 om skogsaccis och om virkestaxering.

Genom en den 10 mars 1923 dagtecknad proposition, nr 212, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden, föreslagit riksdagen att antaga här nedan omförmälda förslag till lag om ändrad lydelse av 46 § i lagen den 11 oktober 1912 om skogsaccis och om virkestaxering.

I propositionen, vilken hänvisats till särskilda utskottet, anföres att den för Stockholm gällande undantagsbestämmelsen från ifrågasvarande lag förekom även i den första lagen om skogsaccis av den 18 september 1909 samt att till stöd för berörda bestämmelse återopats, att den enda inom Stockholms stads dåvarande område befintliga skogstillgången utgjordes av de till Djurgården hörande skogarna, vilkas avkastning enligt lagens grunder syntes böra vara skattefri. Detta återopade förhållande hade nu ändrats genom vidtagna inkorporeringar av betydande skogsområden, och anledning saknades att härefter undantaga skogarna inom Stockholms stads område från tillämpningen av ifrågasvarande lagstiftning.

Till utskottet har med anledning av propositionen inkommit en skrivelse från Stockholms stadskollegium, i vilken det anföres:

*Skrivelse från
Stockholms
stadskollegium.*

Den inkorporerade skogsmarken tillhörde till största delen (över 55 procent) staden, och redan på denna grund torde, då skogsaccisen erlades till den kommun, där skogen vore belägen, kunna ifrågasättas, huruvida skogsaccis skulle utgå för härifrån avverkat virke. För övrigt hade samtliga stadens inom det inkorporerade området belägna skogar inköpts i och för exploatering såsom tomtmark eller för stadens egna institutioner, varför endast i undantagsfall kunde ifrågakomma, att avverkning å dem skedde annat än i någon ringa mån för eget behov

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 11 saml. 5 häft. (Nr 5.)

av byggnadsvirke, bränsle eller annat ändamål, som uteslöte taxering till skogsaccis. Enligt av stadens sakkunniga myndighet gjord uppskattning torde rotvärdet för å stadens skogar avverkat accispliktigt virke i varje fall icke kunna komma att överstiga 2,000 kronor.

Ej heller beträffande de inom Stockholm belägna, staden icke tillhöriga skogarna eller cirka 45 procent av hela skogsarealen skulle skogsaccislagen kunna bli av någon betydelse. Dessa skogar ägdes nämligen till vida överbärande delen av sådana bolag eller enskilda personer, som hade för avsikt att exploatera marken för bebyggande. Till följd härav kunde med tämligen stor visshet antagas, att avverkning endast komme att ske i form av gallring för att ej förstöra de blivande byggnadstomternas utseende och att åtminstone allra största delen av det avverkade virket komme att användas i eget näringsföretag, varigenom det icke bleve accispliktigt.

Detta antagande styrktes därav, att den med Stockholm uti ifrågasvarande avseende närmast jämförbara Solna kommun på förfrågan meddelat, att den influtna summan av skogsaccismedel icke något år överstigit 250 kronor. Vanligen hade dock inga sådana medel erhållits.

Å andra sidan torde de föreskrivna anordningarna för taxering och uppbörd av skogsaccis (6 och 7 kap. av lagen om skogsaccis) komma att förorsaka Stockholms stad besvär och kostnader i icke alldeles obetydlig omfattning. Staden saknade för närvarande lämpligt organ för detta bestyr och någon utökning av arbetskrafter kunde eventuellt bli för ändamålet erforderlig. I varje fall måste kungörelser utfärdas, blanketter anskaffas och längder upprättas, även om intet virke funnes att taxera. Kostnaderna skulle visserligen enligt 44 § i lagen i viss omfattning bestridas av inflytande skogsaccismedel samt av bidrag från skogsvårdsmedel. Då emellertid enligt vad ovan framhållits skogsaccis i regel ej torde komma att utgå och i varje fall endast med ytterst obetydligt belopp samt skogsvårdsmedel på grund därav i än mindre omfattning skulle kunna påräknas, skulle antydda kostnader komma att utan avsevärt vederlag betunga kommunen.

Nu berörda förhållanden torde ej heller kunna väntas bli i avsevärd mån förändrade genom eventuell inkorporering av nya områden. De kommuner, som för sådan händelse skulle kunna ifrågakomma torde endast vara Solna och Lidingö. Ingendera torde emellertid omfatta skogsområden av annan karaktär än dem, som funnes inom de med staden inkorporerade Brännkyrka och Bromma församlingar.

På grund av det anförda hemställas av stadskollegiet, att utskottet

ville medverka till att Stockholms undantagsställning i fråga om skogsaccis om möjligt måtte tillsvidare bibehållas.

I sitt utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om ändring i skogsvårdsavgiftsförordningen har utskottet återgivit huvudinnehållet i en år 1920 från skogsvårdsstyrelsen till Kungl. Maj:t avlåten skrivelse, vari det bland annat meddelats, att genom Brännkyrka och Bromma socknars inkorporering med Stockholms stad 6,953 hektar utmark — varav visserligen staden inköpt en stor del — förts inom stadens område samt att flera avverkningar därå påbörjats eller befarats komma att ske, vilka strede mot bestämmelserna i gällande skogsvårdslag. Härav synes det utskottet framgå, att avverkning av mera betydenhet, än i skrivelsen antytts såsom för framtiden antaglig, förut ägt rum å inkorporerade områden, och att sådana även framgent kunna förekomma, torde väl icke vara uteslutet. Den i skrivelsen uttalade farhågan för svårighet att finna en lämplig och ej för dyr organisation för taxering och uppbörd torde ej heller böra tillmätas någon avgörande betydelse.

På de i propositionen anförda skälen, som synes utskottet giltiga, får utskottet alltså hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts ifråga-
varande förslag.

Stockholm den 11 maj 1923.

På särskilda utskottets vägnar:

ARVID LINDMAN.

I den slutliga behandlingen av detta ärende hava deltagit
från första kammaren: herrar *Linder**, *Borell*, *Norin*, *Sederholm*, *Pers*, *Norling*,
Frändén, *Bergman*, *Ingeström** och *von Stockenström*;

från andra kammaren: herrar *Lindman*, *Johansson* i Uppmälby, *Sjöblom**,
Olsson i Hov, *Hage*, *Andersson* i Prästbol, *Lorichs*, *Brännström**, *Persson* i Trången*
och *Andersson* i Rasjön*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.